

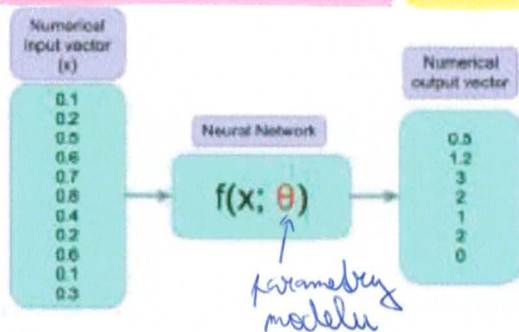
25. Neuronové sítě a jejich trénování (metoda gradientního sestupu, účelová (loss) funkce, výpočetní graf, aktivační funkce, zápis pomocí maticového násobení, ...).

(Sources: SUI, KNN přednášky a internet)

Neuronová síť obecně

Zobecněný popis neuronové sítě

Jedná se o komplexní a flexibilní funkci (i z hlediska matematické definice), která transformuje vstupní data na výstupní veličiny - **Pozor** obojí musí být floaty kvůli tomu, aby šly derivovat.

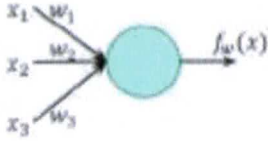
Základní vlastnosti (výhody) neuronové sítě:

- Dá se přizpůsobit pro široký rozsah různých úloh (zpracování obrazu, přirozeného jazyka, ...)
- Oproti ostatním metodám se neuronové sítě dobře škálují (více dat + větší model = lepší výsledky)
- S dostatečným množstvím trénovacích dat zvládne svou komplexitou aproximovat téměř jakoukoliv funkci (i když se jedná např. o transformaci fotografie na pravděpodobnost přítomnosti daného objektu v obraze apod.)

Příklady typů neuronových sítí (detailněji v otázce 26 a 24):

- Konvoluční síť
- Transformer
- Logistická/lineární regrese

Základní ideou, ze které vychází koncept neuronových sítí je **perceptron**:

$$f(x; w) = w_1x_1 + w_2x_2 + w_3x_3$$

$$= \sum_i w_i x_i$$

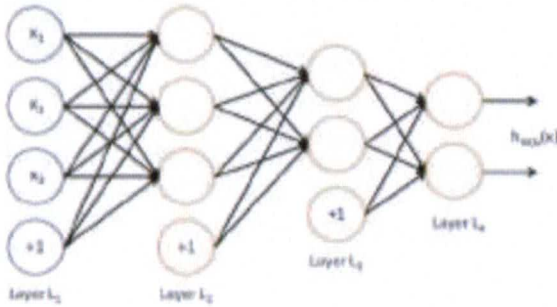
$$(x_1, x_2, x_3) \cdot \begin{pmatrix} w_1 \\ w_2 \\ w_3 \end{pmatrix} = f_w(x)$$

↑
jeden neuron

x_i = vstupní data (jeden float)

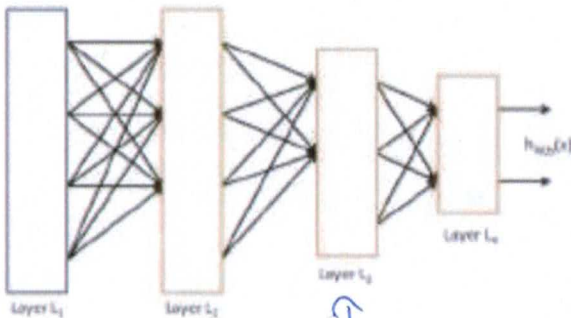
w_i = parametr/váha (to, co se snažím učit/optimalizovat během trénování)

Celá neuronová síť je potom změť těchto "neuronů" uspořádaných do vrstev jdoucích za sebou. Většinou se jedná o specializované vrstvy s konkrétními názvy, ale nejobecnější koncept se nazývá MLP (Multilayer Perceptron). MLP se skládá z více vrstev FC (dense/fully connected layer), kde každý neuron vrstvy je spojen s každým neuronem předchozí vrstvy.

$$(x_1, x_2, x_3) \cdot \begin{pmatrix} w_1^1 & w_1^2 & w_1^3 \\ w_2^1 & w_2^2 & w_2^3 \dots \\ w_3^1 & w_3^2 & w_3^3 \end{pmatrix}$$

↑
matice ^{val.} jedné vrstvy

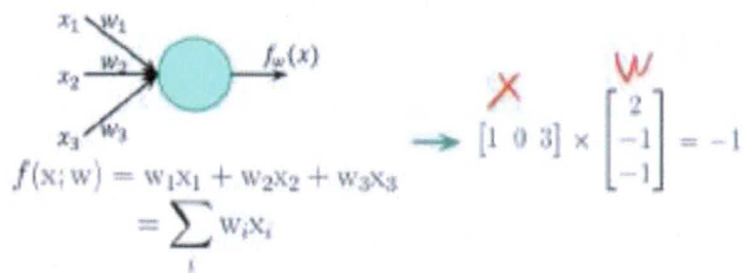

↑
dnes budeme plně propojené vrstvy říkat mlp perceptron
protože každá fully connected síť se nazývá

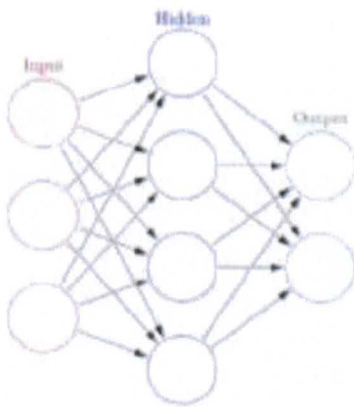
Interpretace pomocí maticového násobení

Vzorec pro výpočet výstupu jednoho neuronu jde reprezentovat jako maticové násobení:

mlp perceptron

Když vezmeme v potaz celou jednu vrstvu neuronů (v obrázku jde o tu s označením Hidden), jedná se o složení více matic (**každá reprezentuje jeden neuron té jediné vrstvy**). Toto složení matic je možné složit do jedné velké matice.

$$[1 \ 0 \ 3] \times \begin{bmatrix} 2 \\ -1 \\ -1 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 0 \\ 2 \\ 0 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} -1 \\ 0 \\ 0 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 1 \\ 1 \\ 0 \end{bmatrix} = -1, 0, -1, -1$$

$$[1 \ 0 \ 3] \times \begin{bmatrix} 2 \\ -1 \\ -1 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 0 \\ 2 \\ 0 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} -1 \\ 0 \\ 0 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 1 \\ 1 \\ 0 \end{bmatrix} = -1, 0, -1, -1$$

$$[1 \ 0 \ 3] \times \begin{bmatrix} 2 & 0 & -1 & 1 \\ -1 & 2 & 0 & 1 \\ -1 & 0 & 0 & 0 \end{bmatrix} = [-1 \ 0 \ -1 \ -1]$$

$$f(x; \mathbf{W}) = \mathbf{W}x$$

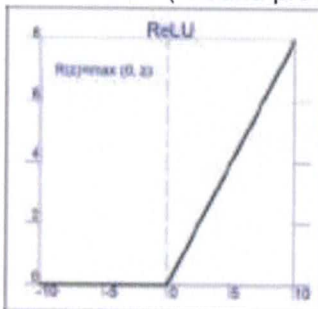
(na obrázku je násobení vyznačené chybně opačně v rovnicové formě)

Maticový zápis pro aplikaci jedné vrstvy neuronové sítě je na obrázku výše. Kombinace faktu, že princip neuronových sítí spočívá v aplikaci stejných operací nad velkým množstvím dat a že výpočet je realizovatelný maticovým násobením, vede k vysoké efektivitě při využití výpočtů na GPU.

Aktivační funkce/nelinearita *- musí do sítě nelinearitu*

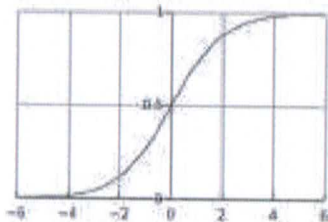
Dnešní neuronové sítě uvažují neuron (základní stavební jednotku) jako aplikace lineární funkce $y = wx + b$ (w = váhy; b = bias). Seskupení více vrstev sítě za sebou by ale nevedlo k ničemu jinému než opět lineární funkci. **Chceme ale modelovat složitější funkce než jen lineární závislosti**, a proto se zavádí **aktivační funkce/nelinearita**. Ta zpracovává každý neuron (každý float) samostatně a aplikuje se na **výstup** každého jednotlivého **neuronu** v celé vrstvě. **Pro každý typ vrstvy/sítě je vhodný jiný typ aktivační funkce**. Mezi nejznámější aktivační funkce patří:

- ReLU (vhodná pro hluboké sítě, konvoluční a rekurentní sítě)

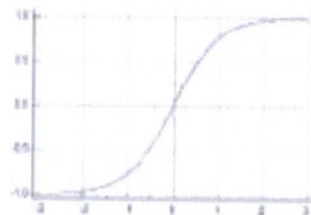
$$f(x) = x^+ = \max(0, x) = \frac{x + |x|}{2} = \begin{cases} x & \text{pro } x > 0, \\ 0 & \text{jinak,} \end{cases}$$

- Sigmoid (vhodná pro mělké sítě [vanishing gradient problem] a pro úlohy binární klasifikace)

$$f(x) = \frac{1}{1 + e^{-x}}$$

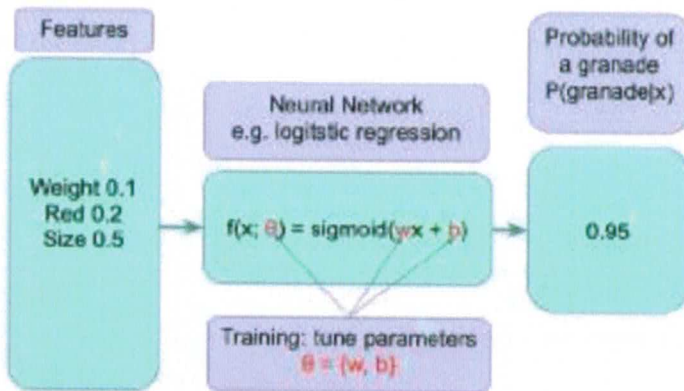
- Tanh (vhodná pro rekurentní sítě a případy, kdy je vhodné pracovat se zápornými hodnotami)

$$f(x) = \tanh x = \frac{e^x - e^{-x}}{e^x + e^{-x}}$$

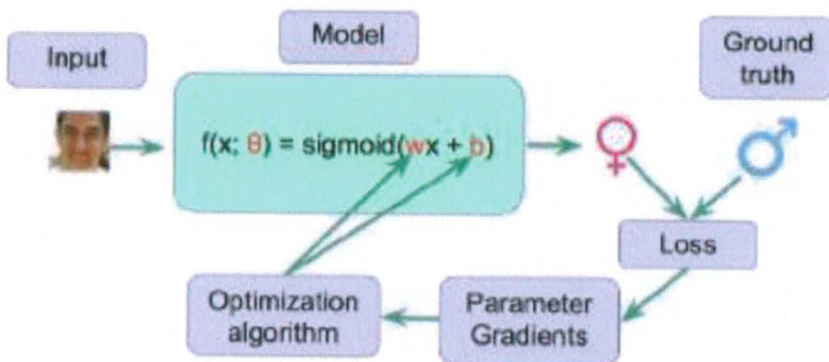
Trénování neuronové sítě

Jedná se o optimalizační postup (konkrétně různé varianty **gradient descent** kvůli dobré paralelizovatelnosti), který optimalizuje parametry neuronové sítě (typicky váhy u jednotlivých neuronů a bias hodnoty) na základě trénovacích dat. Cílem je podle trénovacích dat co nejlépe odhadnout parametry neuronové sítě.

Obecný trénovací loop se skládá z:

- Dopředného průchodu (aplikace výpočtu neuronové sítě na vstup)
- Spočtením loss na základě anotací správných hodnot
- Spočítání gradientů (zpětný průchod)
- Úprava parametrů

Co k natrénování neuronové sítě potřebuji definovat:

- Model neuronové sítě
- Loss funkci
- Optimalizátor (optimalizační algoritmus)
- Data

Jaké druhy trénování jsou (obecně, nejen neuronové sítě):

- **Učení s učitelem** (u neuronových sítí se bavíme většinou o tomhle - učitel jsou poskytnutá data a vzorové výstupy, tedy anotovaná data)

- Učení bez učitele (shlukování, detekce anomálií, apod.)
- Posilované učení

Účelová/loss funkce (nebo také chybová funkce)

Jedná se o funkci, která měří rozdíl výstupů neuronové sítě od požadované podoby výstupu. Její podoba je úzce spjata s úlohou, kterou chceme trénovat. Její design je nutné volit pečlivě, jako u každého optimalizačního algoritmu se i neuronové sítě budou snažit "najít zkratky". Loss funkce slouží pro účely trénování a má za úkol hodnotit kvalitu výstupu způsobem, který:

- 1) Dostatečně reprezentuje danou úlohu a hodnotí, co od modelu očekáváme
- 2) Je derivovatelný

Loss funkce neslouží k ohodnocení kvality natrénované neuronové sítě. Pouze ho má navést správným směrem.

Matematická definice učení/optimalizace:

$$J(D, \theta) = \sum_{D=\{(x_i, y_i), \dots\}} \text{loss}(f(x_i, \theta), y_i)$$

$$\theta^* = \underset{\theta}{\text{arg min}} J(\mathbf{D}, \theta)$$

Hledáme tedy parametry θ takové, že $\forall p \in P: \text{loss}(f(x, \theta), y) \leq \text{loss}(f(x, p), y)$, kde P je množina všech možných parametrů.

Příklady loss funkcí můžou být:

- Cross entropie (používá se pro binární klasifikaci)

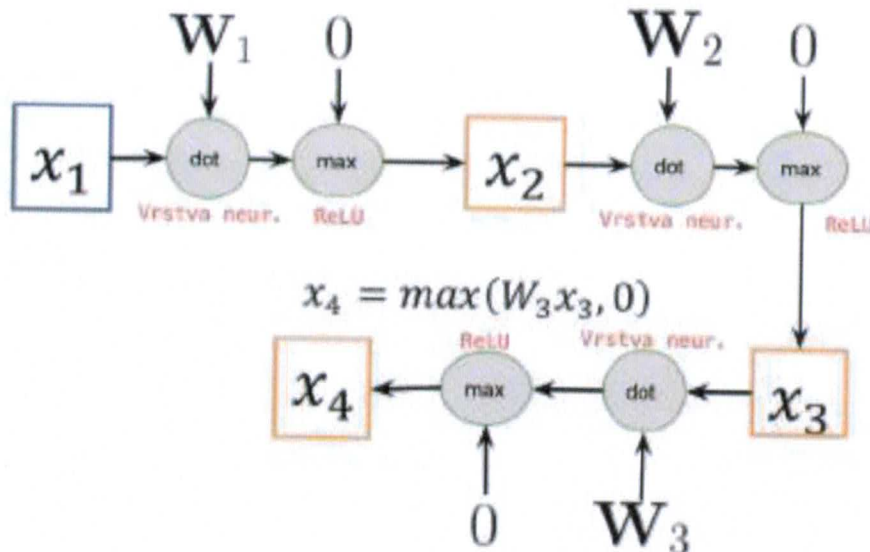
$$\text{loss}(x, y) = \begin{cases} \log(f(x; \theta)) & \text{if } y = \text{male} \\ \log(1 - f(x; \theta)) & \text{if } y = \text{female} \end{cases}$$

- Suma čtverců (Mean Squared Error)

$$\text{MSE} = \frac{1}{n} \sum_{i=1}^n (\hat{Y}_i - Y_i)^2$$

Výpočetní graf a derivace

Dopředný průchod (výpočet celé neuronové sítě včetně aktivací a dodatečných výpočtů) jde reprezentovat výpočetním grafem. Tento graf zobrazuje tok dat systémem. Jediná podmínka tohoto grafu je, že **musí být acyklický**. Tento graf se na přednáškách vždy používal v kontextu počítání gradientů/derivací. Gradienty jsou následně využity pro účely optimalizace s využitím některé z variant algoritmu **gradientního sestupu**.

Principu derivace a upravování parametrů/vah v neuronových sítích se říká zpětný průchod. Ve zpětném průchodu jde už ale pouze o maticové násobení dle výstupů neuronové sítě (derivace funkcí jsou předem spočtené). Jde o maticové násobení díky faktu, že výpočty neuronové sítě lze reprezentovat jako tento acyklický výpočetní graf. Jedná se tedy o vnořené funkce $f_1(f_2(f_3(x)))$, na které lze při derivování aplikovat chain rule. Tudíž ono násobení se bere odtud:

$$F'(x) = f'(g(x)) \cdot g'(x)$$

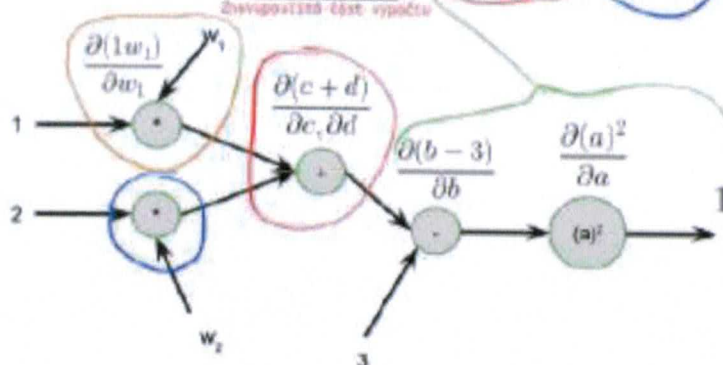
- V případě trénování je součástí zpětné propagace i **derivace loss funkce**, bez toho bychom sít' nic nenaučili.
- Nesmíme zapomenout, že aplikace jednotlivých vrstev jsou maticová násobení, tudíž i jejich derivace bude zahrnovat matice.
- Při zpětném průchodu se počítají derivace pro každý parametr každé vrstvy sítě.
- Díky vlastnostem výpočetního grafu je ale možné výpočty z posledních vrstev sítě recyklovat při postupném zpětném průchodu.

Příklad derivace na základě výpočetního grafu:

Need $\nabla_w J = \left[\frac{\partial J}{\partial w_1}, \frac{\partial J}{\partial w_2} \right]$

$$\frac{\partial(1w_1 + 2w_2 - 3)^2}{\partial w_1} = \frac{\partial(a)^2}{\partial a} \frac{\partial(b-3)}{\partial b} \frac{\partial(c+2w_2)}{\partial c} \frac{\partial(1+w_1)}{\partial w_1}$$

$$\frac{\partial(1w_1 + 2w_2 - 3)^2}{\partial w_2} = \frac{\partial(a)^2}{\partial a} \frac{\partial(b-3)}{\partial b} \frac{\partial(1w_1+c)}{\partial c} \frac{\partial(2+w_2)}{\partial w_2}$$

V každém kroku se provede substituce za část grafu "kam chci jít" při zpětném průchodu a vzhledem k té substituci derivuju (viz. substituce c). Zbytek je otázka chain rule.

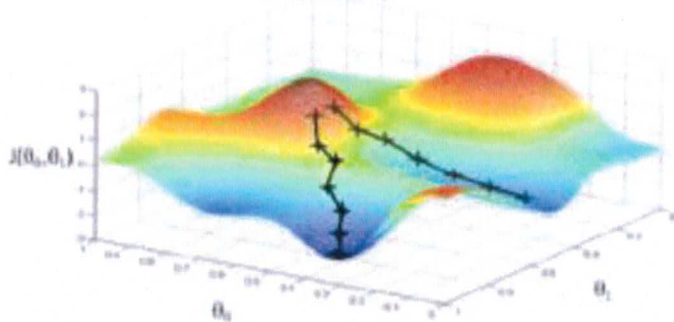
Takto spočítaná a dosažená derivace/gradient následně udává směr kroku algoritmu **Gradient descent** – parciální derivace vzhledem k w_1 a w_2 protože chci znát směr kroku v prostoru parametrů neuronové sítě.

Gradient descent

K učení neuronové sítě (hledání vhodných parametrů) se využívají různé varianty algoritmu gradientního sestupu. Jde o algoritmy, kde se v každém kroku provádí posun v prostoru parametrů na základě spočítaného gradientu (derivace). Jak je ukázáno taky na vzorci ("běžný" gradient descent), jde vždy o krok z původního bodu v prostoru parametrů o nějakou vzdálenost. Tento algoritmus **se může zaseknout** v lokálním minimu. Důvod volby zrovna tohoto algoritmu je jednoduchá implementace a paralelizovatelnost. Metody založené na GD počítají s tím, že se budou počítat nad celou trénovací sadou dat, což je nereálné. Využívá se proto nejvhodnější možná aproximace - trénování po dávkách (**mini-batch + stochastic mini-batch gradient descent**).

$$\theta_j \leftarrow \theta_j - \alpha \frac{\partial J(D, \theta)}{\partial \theta_j}$$

$$J(D, \theta) = \sum_{D=\{(x_i, y_i), \dots\}} \text{loss}(f(x_i, \theta), y_i)$$

Délka kroku se určuje konstantou (learning rate) a závisí na volbě vývojáře. S velkou hodnotou konstanty učení může dojít k "přeskakování" hledaného optima. S malými kroky může naopak docházet k zaseknutí v lokálním optimu. Různé další implementace GD se pokouší tyto problémy řešit. Příklady takovýchto adaptivních implementací optimalizačního algoritmu:

- Adam
- AdamW
- SGD

Pokud v textu najdete chybu, nebudete něčemu rozumět nebo budete mít dojem, že by bylo vhodné něco doplnit, kontaktujte na discordu uživatele no.body.the.sad.slider.boy.